

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN PONTIFICALE HOOGMIS VAN PASEN

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
1 april 2018, 10u**

Hand. 10, 34a.37-43

Kol. 3, 1-4

Joh. 20, 1-9

Broeders en zusters,

Allereerst mag ik u een zalig Paasfeest wensen! Jezus is opgestaan uit de dood. Het graf is leeg, onomkeerbaar leeg. Jezus heeft het voorgoed achter zich gelaten. Hij kan er niet meer terug in. Het graf van de dood is een schoot van leven geworden. Dit is een dag van vreugde voor alle christenen wereldwijd. Met een hartelijk gebaar mogen we elkaar een zalige hoogdag van Pasen wensen. En zeg het ook voort buiten de kathedraal: 'Zalig Pasen'! Het zijn twee woorden die we niet voor onszelf mogen houden.

De diaken heeft zojuist het paasverhaal gezongen uit de evangelist Johannes. Over wie hebben we iets gehoord? Hebben we iets gehoord over Jezus? Bijzonder weinig. Wel dat het graf leeg was, maar over Hem zelf bijna niets. Het evangelie vertelt niet hoe Jezus uit de dood is opgestaan. We geloven dat de Verrijzenis gebeurd is, maar weten niet hoe. De Verrezen Jezus is ondertussen al onderweg naar elders. Over wie hebben we wel iets gehoord? Over Maria Magdalena, over Petrus en over een andere leerling. Volgens de evangelist Johannes heeft Maria Magdalena als eerste het lege graf gezien. Onmiddellijk is zij dat aan Petrus en een andere leerling gaan melden. Petrus komt meteen in actie, snel en beslist. De leidersfiguur in hem wordt weer wakker. Al wat Jezus aangaat, is opnieuw zijn zaak. Hij laat zich niet afleiden door de emoties van het ogenblik. Hij wacht niet tot al de anderen mee zijn. Hij snelt vooruit. Hij wil zien wat er aan de hand is. Met eigen ogen wil hij vaststellen of het klopt wat Maria Magdalena zegt. En hij doet de nodige vaststellingen: hij blijft niet buiten, maar stapt het graf naar binnen; hij ziet de zwachtels waarin het lichaam van Jezus was gewikkeld; ook ziet hij de zweetdoek die het hoofd van Jezus heeft bedekt, nu netjes opgerold op een andere plaats. Petrus ziet wat voorbij is. En samen met de andere leerling komt hij tot geloof, zegt het evangelie, tot geloof in de Verrijzenis.

Goede vrienden, wil ook jij tot geloof komen, tot geloof in de Verrijzenis? Dan kan Petrus je ongetwijfeld verder helpen. We weten in welke gemoedstoestand Petrus zich die dag bevond. Sinds Goede Vrijdag was hij niet meer in zijn gewone doen. Integendeel, hij was een gebroken en ontgoochelde man, ontgoocheld vooral in zichzelf. Driemaal had

hij Jezus verraden, 's morgens vroeg, bij het paleis van de hogepriester. Toen de haan kraaide, had hij geweend van spijt en berouw. Sinds dat uur wist hij niet meer wat te denken of te doen. Hij was in de rand van het verhaal terechtgekomen. Hij speelde niet meer mee. Maria en Johannes waren nog meegegaan tot onder het kruis, hij niet. Hij had kunnen wegkruipen achter een dikke steen. Hoe vieren wij vandaag Pasen? Zit er niet in ieder van ons een kleine Petrus? Wij zijn geen onschuldige kinderen meer. De jaren hebben een laag slib en stenen over onze verbondenheid met Jezus gelegd. Er zit lood in de schoenen van ons geloof. En daarover gaat het juist. Op Pasen kan Petrus plots weer lopen! Hij sleept niet langer met de voeten. Hij is de eerste die na Jezus uit het graf opstaat: uit het graf van zijn ontgoocheling en afzijdigheid. Paasmorgen is voor hem een kantelmoment: hij is weer van de partij, hij neemt weer zijn verantwoordelijkheid op, hij gaat weer kijken en vaststellen. Wat is mijn eerste wens vandaag? Dat Pasen voor ieder van ons zo'n kantelmoment mag zijn.

Toen Petrus wegging van het lege graf, wist hij nog bijna niets over de Verrezen Jezus. Hoe ziet de Verrezen Jezus er uit? Staat Hij nog recht? Kan Hij nog spreken? Heeft Hij jou herkend? Heeft Hij iets gezegd of gedaan? Heeft Hij een naam genoemd? Is Hij boos? Is Hij blij? Op al die vragen had Petrus moeten antwoorden: 'ik weet het niet, ik heb wel het lege graf gezien, maar Hem niet; ik heb Hem niet kunnen spreken'. En ongetwijfeld had hij daaraan toegevoegd: 'maar bij het lege graf heb ik genoeg gezien en gevoeld om te geloven dat Hij weer leeft'. Goede vrienden, stel dat jij morgen bij je vrienden of collega's komt, en dat ze vragen: 'Awel, gij katholiek die gisteren Pasen hebt gevierd: heb je de Verrezen Jezus gezien?', 'hoe zag Hij er dit jaar uit?', 'heb je Hem kunnen spreken?', 'heeft Hij iets werkwaardigs gedaan?' Wat zal je dan antwoorden? Je kan vertellen over deze viering en de volle kathedraal, over het koor en de feestelijke gezangen, over de besprenkeling met doopwater en de vernieuwing van de doopbeloften, over de vredewens en de onderlinge verbondenheid. Maar Jezus zelf: neen, we hebben Hem hier niet gezien met onze gewone ogen of gehoord met onze gewone oren. Zo eenvoudig is het niet. Wat kan je wel zeggen? Misschien hetzelfde als Petrus: dat er een steen van je hart is weggerold, dat er nieuw leven in je wakker wordt, dat je door Hem geboeid bent en vertrouwt in zijn aanwezigheid. Wat is mijn tweede wens voor deze paasdag? Dat je mag geloven in de Verrezen Heer die bij ons is, heel anders dan wij onder elkaar, maar wel levensecht.

Nog een laatste woord over Petrus. Waarom loopt Petrus in het evangelie van Johannes als eerste apostel naar het lege graf? Omdat Petrus de eerste van de apostelen is. Hij is de hoeksteen op wie Jezus zijn Kerk wilde bouwen. Wanneer Petrus opstaat, komt heel de Kerk in beweging. Wanneer Petrus tot geloof komt, komt heel de Kerk tot geloof. Wij vieren Pasen niet alleen. We vieren en belijden de Verrijzenis van Jezus samen met de kerkgemeenschap wereldwijd. Ons geloof is het geloof van de Kerk, en het geloof van de Kerk is ons geloof. Dat geloof zullen we samen straks plechtig hernieuwen. Ook zullen we ons opnieuw laten besprenkelen met het nieuwe doopwater: het levende water van het geloof van ons doopsel. Wat is mijn derde wens voor vandaag? Dat het nieuwe

doopwater ons geloof in de Verrijzenis weer mag verfrissen en verjongen. Zo'n opfrissing kan ons geloof elk jaar met Pasen best gebruiken!

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen